

Adventní doprovázení

Adventní cesta má dvě části. V první budeme nejen pozorovat, ale také se učit, jak připravovat cestu pro Ježíše. Pomohou nám svým příkladem ti, kteří prožívali svůj advent a byli blízko jedné z nejdůležitější události dějin lidstva. Ve druhé části budeme prožívat skutečnost, že Ježíš je mezi námi, především v eucharistii.

Jak používat tuto adventní cestu? Je třeba osobní rozhodnutí adventní dobu prožít, nenechat ji jen tak uplynout. Důležité je určit si čas – kdy a kolik. Začneme modlitbou k Duchu svatému, aby se stal naším průvodcem touto dobou. Je dobré mít před očima biblický text, na který se ten den vztahuje úvaha. Adventní doprovázení se nenachází v akademickém poli, je spíše je záležitostí srdce. Proto je dobré přečíst Boží slovo, úryvek na den a nechat text na sebe působit. Co se dotkne našeho srdce, u toho zůstaňme, nějakým způsobem se nás to patrně týká. Vše pak vložíme do osobní modlitby, můžeš použít jako modlitbu i desátek radostného růžence. Protože smysl adventní doby je připravit cestu v našem srdci pro příchod Pána, nebraň se potřebným změnám v tvém životě. Přeji pokojnou a požehnanou adventní dobu.

První adventní neděle - Na cestě s Janem Křtitelem

Co si vzít na cestu adventní dobou, co naopak nechat doma – odložit? Chceš-li mít skutečný užitek z adventní doby, z velké přípravy na příchod Pána Ježíše, přidej se k zástupům, které odchází z měst a vesnic na poušť, aby tam slyšeli proroka Jana. Doma nechali všechno, s čím se denně setkávali, co je tížilo nebo naopak dělalo radost. S sebou si nesou jen své viny, svou touhu po obrácení a naději v Boží pomoc. Aspoň na chvíli udělejme to, co učinili starozákonní lidé.

Seznámení s Janem Křtitelem - Mt 3, 1 – 12. Abys mohl pokračovat, je třeba si úryvek přečíst, bude tě provázet několik dní.

Pondělí:

„Připravte cestu Páně, vyrovnejte jeho stezky.“ Více, než Janovo slovo všechny přitahuje jeho osobnost. To, co od nich vyžaduje svým kázáním, přesvědčivě ukazuje vlastním způsobem života. Jeho velikost se opírá o prostotu života a nesmlouvavou sebekázeň. V čem spočívá síla a úspěšnost jeho vystoupení? Nerozhodují sebekrásnější slova, ale úplná odevzdanost Bohu, vroucí modlitba, dobrovolné odříkání – což jsou známky Božího proroka.

Úterý:

Pohlédni s úctou na Jana. Má hrubý a drsný šat, je zanícený pro Boží věc, vyzařuje z něho rozhodnost. Otevři dokořán své srdce jeho naléhavé výzvě: *Čiňte pokání!* Ti, kteří k němu přicházeli, cítí potřebu vyznat se ze svých vin. Pokorné a upřímné doznání je vstupní branou k opravdové lítosti. Vstup do řeky je posvátný obřad spojený s jistotou odpuštění hříchů.

Středa:

Jan je pokorným prorokem. Celé město i okolí vytáhlo za ním. Vidí v něm Mesiáše, ale Jan je vyvádí z klamu rozhodným prohlášením: *Já nejsem Mesiáš!* Zároveň vydává svědectví: Mesiáš, který po mně přijde, je tak veliký a silný, že já nejsem vedle něho nic. *Nejsem hoden*

rozvázat ani řemínky u jeho opáneků. Jakou měl Jan příležitost kývnout na názor lidí a byl by slavný. On vše směřuje k oslavě Boha.

Seznámení s Janem Křtitelem - Mt 11, 2 – 11. Abys mohl pokračovat, je třeba si úryvek přečíst.

Čtvrtek:

Jan se stal nepříjemným těm, kteří mají moc. Žalární mříže mu mají zavřít ústa, aby neprovokoval jejich svědomí. Končí Janův apoštolát, který se tak slibně rozvíjel. To je častý úděl Božích poslů. Jan udělal, co mu Bůh uložil – připravoval cestu Mesiáši. Proto prohlásí: *On musí růst, já se musím zmenšovat.* Ani tvoje úspěšnost nezávisí na tom, jak se chceš prosadit a ukázat, ale jak dáš sám v sobě bez výhrad místo Bohu a jeho působení.

Pátek:

Jan ve vězení nepotřebuje nic víc, než potvrzení, že Mesiáš přišel. To, co o Ježíšovi slyšel, ho naplňuje nejen tušením, ale přímo nadějí. Jakého Mesiáše má Izrael očekávat? Odpovídá prorok Izaiáš: *Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou uši hluchých, chromí poskočí jako jelen a zaplesá jazyk němého. Zaraduje se vyprahlá pustina, zajásá a vykvete poušť.* Jan posílá učedníky za Ježíšem s otázkou: *Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?* Ježíš prokazuje svou totožnost slovy: *Slepí vidí, chromí chodí, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje radostná zvěst...* Mesiáš přišel, stačí se i dnes dívat kolem sebe.

Na cestě s Josefem, snoubencem Panny Marie, pěstounem Pána Ježíše

Seznámení s Josefem – Mt 1. 18 – 25; Mt 1. 13 – 23; Abys mohl pokračovat, je třeba si úryvek přečíst.

Sobota:

Adventní očekávání si nelze představit bez Marie a Josefa. Oba žili v nějakém zapadákově, o kterém současníci prohlásí: *Co může z Nazaretu vzejít dobrého?* Josef a Maria se podle obyčejů zasnoubili. Tuto dvojici si vyhlédne Bůh, aby jim svěřil svého jediného Syna. Protože se jedná o Božího Syna a celé toto dílo je Božím dílem, dalo by se předpokládat, že všechno půjde bez těžkostí, hladce. Být v Božích službách ale neznamená mít protekci, na jakou jsou zvyklí lidé tohoto světa. Způsob, jakým jim Bůh svěřuje nejvznešenější úkol, vystavuje je současně trpké zkoušce. Čím blíže jsi Bohu, tím více si musíš zvykat na jeho zvláštní způsoby, kterým jako člověk nemůžeš rozumět. Josef a Maria jsou pro nás názornou školou důvěry a odevzdanosti.

Druhá adventní neděle: 4. 12.

Josef byl muž spravedlivý a nechtěl Marii vystavit hanbě. Proto se rozhodl ji tajně propustit. Spravedlivým byl nazýván ten, kdo dodržoval smlouvu, kterou uzavřel Hospodin s Izraelským národem. Josef byl jeden z mála, který smlouvu zachovával. Tato věrnost Bohu je spojena s velkou odměnou. Josef nečekal, že Bůh za něho všechno nejasné vyřeší, ale přesvědčil se, že Bůh má pro situaci nejen vysvětlení, ale také řešení. Neboj se přijmout Marii, neboj se přijmout toho, koho nosí pod srdcem, neboj se přijmout Boží plán. Bůh má velké plány a ke každému z nich i řešení.

Pondělí:

Anděl Páně se mu zjevil a řekl: *Josefe, neboj se vzít k sobě svou manželku; neboť co v ní bylo počato je z Ducha svatého.* Josef učinil, jak mu anděl Hospodinův přikázal. Anděl Hospodinův se Josefovi ukázal ve snu a řekl: *Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta. Buď tam, dokud ti neřeknu.* Josef vstal, vzal dítě i matku a odešel do Egypta. Josef je muž činu. Neotálí, neřeční, nediskutuje, jde a udělá, co je v dané chvíli třeba, protože je to nutné udělat. Stačí mu, že Bůh poslal anděla, který řekl...

Úterý:

Josef je mužem mlčení – nemáme zaznamenané ani jedno jeho slovo, mužem pokoje a sebeovládání. Kdosi napsal, že doba, ve které žijeme je velká na slova, ale malá na činy. U Josefa platilo něco opačného. Mlčení vnější i vnitřní jsou spojeny s možností zaslechnout i tichý hlas, nechat se tichým Božím hlasem oslovit, vést a proměnit. Mlčení je spojeno s pozorností. Statistiky říkají, že kdyby bylo více pozornosti, předešlo by se mnoha milionovým škodám a nevyhaslo by tolik lidských životů. Josef mlčí ne proto, že by neměl co říct, ale aby nechal promluvit Boha a jeho velká díla. Ticho, mlčenlivost není porucha, ale cesta k setkání s Bohem i druhými lidmi.

Seznámení s Marií – Lk 1. 26 – 38; Abys mohl pokračovat, je třeba si úryvek přečíst.

Středa:

Anděl přistoupil k Marii a řekl: Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou. Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. Často si myslíme, že to Maria měla snadné s tím Božím plánem v jejím životě. Měla to dané a ona vše jen, snad až bezmyšlenkovitě plnila. Evangelista říká, že tomu bylo jinak. Tento pozdrav, který je i pro Marii „silné kafe“. Dovědět se pravdu o sobě, je i pro Marii něco, čemu patrně nerozumí. Těžko chápe, co s ní ve své lásce a vzhledem k poslání udělal Bůh. Proto se velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. Kdyby k nám promluvil anděl a naplno nám sdělil Boží pravdu, kdo jsme a jak na tom v Božích očích jsme, co by to v nás vyvolalo? Překvapení, úžas, uvažování, neklid, snad nějaké rozhodnutí?

Čtvrtek: **Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie**

Buď zdráva milostí zahrnutá. Milost – řecky charis, původně znamená krásu, půvab. Anděl tedy řekl Marii: jsi nejkrásnější. Mnozí lidé mají smysl pro krásu, ale často jen vnější, povrchní, která brzo zanikne. Milost je spíše krása vnitřní, má spojitost se slovy *Pán s tebou*, proto je také trvalá – věčná. Vnitřní krása pronikne i navenek v podobě lásky, radosti, obětavosti, porozumění, schopnosti slyšet Boha, ochotě nechat se Bohem oslovit a s ním konat velké věci. Vnitřní krása není plodem lidské snahy, ale darem Božím.

Pátek:

Anděl řekl Marii: *Počneš z Ducha svatého... porodíš Syna, který bude velký, bude Synem nejvyššího, jeho království nebude mít konce.* Ne vlastní silou, ne šikovností, množstvím modliteb, lidským úsilím, ale Božím Duchem se tvůj život od základu změní. Maria po andělovi vzkáže Bohu: *Ať se děje se mnou, co jsi řekl. Já jsem jen služebnice, která ti*

naprosto věří. V životě Marie nastanou časy, kdy mnohému hned neporozumí, avšak Maria tyto věci nenávratně neodkládá, ale ukládá je do svého srdce a rozvažuje o nich.

Seznámení s Marií – Lk 1. 39 – 56; Abys mohl pokračovat, je třeba si úryvek přečíst.

Sobota:

Maria přijala do svého života Ježíše, byla to pro ni jedna z nejkrásnějších chvil jejího života. Po té se spěšně odebrala do hor, směrem k vesnici, kde bydlela její příbuzná Alžběta. Když zazněl Mariin pozdrav, dítě se v těle Alžběty radostí ze setkání pohnulo. Jak je to podivné, že nevinné bezbranné dítě, které ještě neopustilo matčino tělo, bylo vybráno, aby jako první rozpoznalo Kristův příchod... Maria přijala Ježíše, aby ho darovala druhým.

Třetí adventní neděle:

Velebí má duše Pána. Maria se modlí, její modlitbou je píseň. Neslyšíme žádnou prosbu, jen velebení a dík. Modlí se člověk, který směl prožít, jak veliký je Bůh. Maria velebí Boha, neboť vidí veliké věci, které s ní Bůh vykonal. Maria všem rozhlásila radost z Božího díla.

Jak vysoké mínění mám o Bohu já? Objevuji jeho velikost a oslavuji ji ho? A co já? Raduji se z Boha, protože vidím, jak mě Bůh vidí, zná a miluje? Protože vnímám, jak Bůh v mém životě dělá velké věci?

Druhá část adventního procházení: Ježíš je s námi a nás připravuje na svůj příchod

Pondělí:

Někdy může být velmi obtížné si představit, jak velice nás nebeský Otec miluje. Starosti a bolesti života mohou zastínit pohled na Boha. Dokonce můžeme mít pocit, že Bůh na nás celkem zapomněl. Ale když si uvědomíme, jak veliký dar nám nabízí v Eucharistii, naše zkřehlé srdce pookřeje a opět získáme přesvědčení, že Bůh nás nikdy neopustí. „Toto je moje Tělo, které se za vás obětuje. Vezměte a jezte... Toto je moje krev, která za vás prolévá. Vezměte a pijte... *Svatý František Saleský*

Úterý:

Náš Pán nepřichází z nebe každý den proto, aby zůstal ve zlatém ciboriu. Přichází, aby našel jiné nebe, nebe naší duše, ve které je tak rád. *Svatá Terezie z Lisieux*

Středa:

Nechápu, že by bylo možno žít křesťansky a necítit potřebu trvalého přátelství s Ježíšem skrze slovo a chléb, skrze modlitbu a eucharistii. *Josemaria Escriva de Balaguer*

Čtvrtek:

Svaté přijímání je nejkratší a nejjistější cesta do nebe. Jsou i jiné cesty: nevinnost, ale ta je hlavně cestou dětí; pokání, ale to je pro nás odstrašující; velkodušné snášení životních zkoušek, ale při nich často pláčeme a prosíme, aby nám byly odejmuté. Tou nejjistější, nejlehčí a nejkratší cestou je Eucharistie. *Svatý Pius X.*

Pátek:

„Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.“ Ježíš se nám dává jako pokrm. A tentýž Ježíš Kristus, který nás zde posiluje, nás očekává v nebi jako své hosty, dědice a společníky. Když přijímáme Krista v eucharistii, přijímáme život nepomíjející. *Josemaria Escriva de Balaguer*

Sobota – 17. 12. druhá část adventní doby, začátek bezprostřední přípravy na oslavu narození Krista

Měli bychom především milovat mši svatou, která by měla být středem našeho dne. Budeme-li dobře prožívat mši svatou, budeme prožívat i celý den v myšlenkách na Pána, budeme toužit po tom, abychom byli stále v jeho přítomnosti, abychom pracovali, jako pracoval on a milovali, jako miloval on. *Josemaria Escriva de Balaguer*

4. adventní neděle:

Takhle vysvětlují dva tisíce let čekání Pána v Eucharistii: Je to čekání Boha, který nás lidi miluje, který nás hledá, který nás má rád takové, jací jsme – nedokonalé, sobecké, nestálé, ale schopné objevit jeho nekonečnou lásku a zcela se mu odevzdat. *Josemaria Escriva de Balaguer*

Pondělí:

Ježíš je skryt v Nejsvětější svátosti oltářní, abychom se s ním mohli setkávat, aby byl naším pokrmem, abychom s ním byli zajedno. Řekl: „beze mne nemůžete dělat nic.“ Proto zůstal mezi námi a plně se nám dává k dispozici. *Josemaria Escriva de Balaguer*

Úterý:

Ježíš přišel na svět z lásky. A aby nás této lásce naučil, zůstal s námi v eucharistii. Protože miloval svoje, projevil jim lásku do krajnosti. Řekl: Toto je mé Tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku. *Josemaria Escriva de Balaguer*

Středa:

Jestliže jsme byli obnoveni přijetím Kristova Těla, měli bychom to projevovat i skutky. Naše slova musí být pravdivá, jasná a přiměřená, aby uměla pomoci a potěšit, aby uměla především přivádět druhé lidi k Božímu světlu. *Josemaria Escriva de Balaguer*

Čtvrtek:

Ježíš říká: „Kdo jí mé tělo pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ /Jan 6,54/ Věčným životem se zde nemyslí v první řadě život po smrti, nýbrž takový, v němž už nyní splývá čas s věčností, kde se dotýká země nebe a Bůh se sjednocuje s člověkem. *Anselm Grün*

Pátek:

První svaté přijímání přijala svým „Fiat“ – Ano, Panna Maria. Od okamžiku, kdy zaznělo „Ano“ vyslovené Bohu, Ježíš začíná žít pod srdcem Panny Marie. Stačí tak málo, jen jedno krátké slovo, jen tři obyčejná písmena. A Bůh na ně slyší. Jak obrovské možnosti máme...

sobota 24. 12. štědrý den

Znamení dítěte položené v jeslích se zpřítomňuje ve znamení, jež není o nic méně ponížené: chléb položený na oltář. Co řekneme Ježíšovi v dnešní noci my, společenství shromážděné v jeho jménu? Pouze jediné: Děkujeme, Pane!

Slavnost Narození Ježíše Krista

První poselství vánoc zní: *Nebojte se, Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán. To bude pro vás znamení: Naleznete děťátko, zavinuté do plének a položené do jeslí.*

*Pro vnitřní potřebu CDM Petrinum Brno a přátel sestavil OHAJO – spirituál domova
Neprošlo jazykovou úpravou*